

מ"ת 10451/06/20 - מדינת ישראל נגד האיל עוידה (עציר), סהאר מצרוואה (עציר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 10451-06-20 ישראל נ' עוידה(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 561802/2019

בפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיבים

1. האיל עוידה (עציר) - נאשם 15
2. סהאר מצרוואה (עציר) - נאשם 16

ב"כ הצדדים:

ב"כ המבקשת עוה"ד תור-זאבי ושטינברג

ב"כ המשיב 2 עוה"ד בר עוז ובראנסי

החלטה בעניינו של המשיב 2 - קיומן של ראיות לכאורה

לפני בקשת המדינה, להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו, שהוגשה יחד עם כתב אישום, בו הואשם בעבירה אחת של סחר בנשק; בשתי עבירות של סחר בנשק, באביזר ובתחמושת; ובשתי עבירות של נשיאת נשק.

מעשים ואישומים:

1. כמתואר בכתב האישום, במהלך התקופה שבין החודשים מאי 2019 ועד מאי 2020, פעל סוכן משטרי סמוי, במסגרת פרשה רחבת היקף. מטרת פעילות הסוכן היתה לבצע עסקאות מבוקרות של סחר באמצעי לחימה וסמים מסוכנים, לצורך מיגור תופעות אסורות ומסוכנות.

כתב האישום, אחד מבין כמה שהוגשו, מונה שבעה עשר אישומים, מהם מיוחסים למשיב שלושה - העשירי, השניים עשר, והשלושה עשר. משיב 1, מר האיל עוידה (להלן: עוידה), שעצור אף הוא עד החלטה אחרת, הודיע ביום 29.6.20 על הסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ועניינו נדחה לצורך הכנת תסקיר.

2. **על פי האמור באישום העשירי**, בין עוידה לבין הסוכן קיימת היכרות מוקדמת. ביום 24.12.19 פנה עוידה לסוכן והציע לו לרכוש ממנו רובה מסוג קלצ'ניקוב בתמורה ל-52,000 ₪. ביום **26.12.19** בשעה 15:19 או

בסמוך לכך, התקשר הסוכן אל עוידה, על מנת לממש את הצעתו, והשניים קבעו להיפגש. מאוחר יותר באותו יום, בשעה 16:55, או בסמוך לכך, הגיע הסוכן לתחנת דלק בכניסה ליישוב טייבה, שם פגש את עוידה שהגיע למקום ברכב סקודה. עוידה הסיע את הסוכן לביתו של המשיב בטייבה, שם נפגשו השלושה. במהלך המפגש הנחה המשיב את עוידה להביא את הנשק ממקום מסתור סמוך. עוידה עשה כן ומסר את הנשק לידי המשיב. המשיב פירק את הנשק והציגו לסוכן שבדק אותו. לאחר דין ודברים, סיכמו השלושה כי המשיבים ימכרו את הנשק לסוכן בתמורה ל-52,000 ₪. בהתאם לכך, מסר הסוכן לידי המשיב את הסכום האמור, והמשיב מסר לידי הסוכן רובה סער מסוג קלצ'ניקוב. עוידה הסיע את הסוכן מהמקום, כאשר בידיו הנשק, חזרה אל תחנת הדלק, בכניסה לטייבה.

3. **על פי האמור באישום השניים עשר**, בהמשך לאמור באישום העשירי, ביום 7.1.20 יצר הסוכן קשר עם עוידה וביקש לרכוש ממנו כלי נשק נוסף מסוג קלצ'ניקוב. עוידה השיב בחיוב וסוכם בין השניים כי העסקה תבוצע מספר ימים לאחר מכן, וכי במסגרת העסקה ימכור עוידה לסוכן גם מחסנית ותחמושת. בהתאם למוסכם, נפגשו עוידה והסוכן, ביום 13.1.20 בשעה 17:32 או בסמוך לכך, בתחנת דלק בסמוך לטייבה לצורך ביצוע העסקה. עוידה הגיע בסקודה, הסוכן נכנס לרכב, והשניים נסעו למקום מפגש בסמוך לביתו של עוידה. במהלך הנסיעה מסר הסוכן לידי עוידה 1,500 ₪, עבור חלקו בעסקה. השניים פגשו בתחנת הדלק את המשיב, שהגיע למקום ברכבו, בו החזיק ונשא רובה סער מסוג קלצ'ניקוב וכן מחסנית תואמת. עוידה והסוכן נכנסו לרכבו של המשיב. הסוכן מסר לידי המשיב 53,000 ₪ ובתמורה מסר המשיב לסוכן את הנשק והאביזר. עוידה והסוכן יצאו מרכבו של המשיב ונכנסו לרכבו של עוידה, אשר הסיע את הסוכן אל תחנת הדלק בכניסה לטייבה.

4. **על פי האמור באישום השלושה עשר**, בהמשך לשני האישומים שפורטו מעלה, ביום 22.1.20, יצר הסוכן קשר עם עוידה וביקש לרכוש ממנו כלי נשק נוסף מסוג M-16. עוידה השיב בחיוב, והשניים סיכמו להיפגש במועד מאוחר יותר לצורך ביצוע העסקה.

מאוחר יותר באותו יום, בשעה 18:10, או בסמוך לכך, נפגשו עוידה והסוכן בתחנת הדלק בסמוך לטייבה לצורך ביצוע העסקה. עוידה הגיע ברכב איסוזו, הסוכן נכנס לרכב והשניים נסעו לביתו של המשיב. בהמשך, אספו עוידה והסוכן את המשיב, והשלושה נסעו לביתו של עוידה.

במהלך הנסיעה, בהמשך לעסקה המתוארת באישום השנים-עשר, מסר המשיב לידי הסוכן שקית ובה 100 כדורים המתאימים לרובה מסוג קלצ'ניקוב, והסוכן מסר לו בתמורה 3,800 ₪. השלושה הגיעו לביתו של עוידה, שם הציג המשיב לסוכן תמונה באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו ובה חפץ הנחזה להיות רובה. הסוכן אישר כי הוא מעוניין לרכוש את הרובה והמשיב יצא מביתו של עוידה על מנת להביא את הרובה. לאחר זמן קצר חזר המשיב אל ביתו של עוידה ובידיו שקית ובתוכה רובה סער מסוג M16, מחסנית תואמת ובתוכה 10 כדורים בקליבר 5.56 מ"מ. המשיב העביר את הנשק לבדיקתו של הסוכן שאישר את העסקה. המשיבים הכניסו את הנשק, האביזר והתחמושת לתוך שק, הסוכן מסר לידי עוידה [1] 64,000 ₪, והמשיב מסר לסוכן את השק. השלושה נכנסו לרכבו של עוידה, כאשר השק ובתוכו הנשק, האביזר והתחמושת בידי הסוכן, ונסעו אל תחנת הדלק בכניסה לטייבה.

1. בדיון שהתקיים לפני, בנושא הראיות לכאורה, זוקקו טענות הצדדים וצומצמה גדר המחלוקת לשאלת זיהוי של המשיב כאדם אשר נטל חלק בשלוש העסקאות שבוצעו עם עוידה והסוכן: לטענת ההגנה, היה זה אדם אחר לא-ידוע, ולא המשיב, שהיה שותף לעסקאות אלה.
2. ההגנה לא חלקה על דבר קיום טביעת אצבע של המשיב על הנשק שנמכר באישום הראשון מבין השלושה, אלא שלטענתה אפשרי כי שנשק זה עבר בין ידיו של המשיב בהזדמנות שאיננה אותה עסקה נטענת.
3. ההגנה הדגישה את חסרונם של חוות דעת לזיהוי קול, אי ביצועו של מסדר זיהוי תמונות, עימות בין המשיב לסוכן, שבוצע רק מקץ חמישה חודשים, ואת ההשלכות של מחדלים אלו על זיהוי העותר.
4. ההגנה טענה עוד, שעוידה מסר לסוכן פרטים אודות השותף לעסקאות, דוגמת מקום מגוריו ומגורי אמו ואחותו וכן נתונים בדבר עברו הפלילי, אלא שאלו אינם נכונים; משמע, עוידה כיוון דבריו לאדם האחר, אתו בוצעו העסקאות בפועל, ולא למשיב;

עיקר הראיות:

1. הודעות הסוכן:

תחילה לסוכן שגרסתו הינה ה"דבק המחבר" בין כלל ההתרחשויות.

מהסוכן נגבו מספר הודעות בהן תיאר את השתלשלות העניינים. במהלך גביית ההודעה הציג הסוכן לחוקר תכתובות ווטסאפ בינו לבין עוידה.

א. **לגבי העסקה הראשונה** מסר הסוכן על דבר פנייתו של עוידה אליו ביום 24.12.19 והצעתו לסוכן להגיע אליו אם הוא מעוניין ברכישת קלצ'ניקוב.

לאחר דין ודברים בין השניים, הודיע עוידה לסוכן כי מחיר הקלצ'ניקוב יעמוד על 52,000 ש"ח ₪. יומיים לאחר מכן, ביום 26.12.19, התקשר הסוכן לעוידה ואמר לו שהכין את הכסף. עוידה אמר לסוכן "שעליו לשלם לו 1,500 ₪ בנוסף לתשלום עבור רכישת הקלצ'ניקוב. בהמשך נפגשו השניים בתחנת הדלק בטיבה. הסוכן זיהה את עוידה מיד, עבר לרכבו ונסע עמו לכיוון ביתו של עוידה בטיבה. ליד ביתו, עצר עוידה והתקשר מהטלפון הנייד, לבר שיחו אמר: "הבן אדם איתי, לבוא?" ונענה "תבוא". המכשיר הנייד היה "על רמקול" ולכן שמע הסוכן את הנאמר. השניים המשיכו בנסיעה באותו הרכב, עצרו 10 בתים מביתו של עוידה ונכנסו לבית. בבית שוחחו השניים עם אדם נוסף שלא היה מוכר, אותו זמן, לסוכן, ואשר כונה בפני עוידה, מצרוואה. בשלב מסוים שאל עוידה את מצרוואה "איפה זה?", ונענה "תביא את זה מתוך הפח". עוידה יצא וחזר עם שקית שחורה ובתוכה קלצ'ניקוב. **מצרוואה פירק את הקלצ'ניקוב** והסוכן אף הוא בדק אותו. לאחר ששוחחו שוב על עניין הסכום, העביר הסוכן למצרוואה 52,000 ₪. לאחר מכן נסעו עוידה והסוכן מהמקום אל תחנת הדלק ועוידה אמר לסוכן כי יעביר לו מחסנית בעוד מספר ימים. הסוכן העביר את הנשק למפעיליו. מאוחר יותר באותו יום שלח עוידה לסוכן הודעות להצעת מכירה של כלי נשק נוספים (הודעת יום 30.12.19).

ב. **לגבי העסקה השנייה** מסר הסוכן כי ביום 7.1.20 ביקש מעוידה שימכור לו קלאצ'ניקוב אחד, כמו בפעם שעברה. עוידה השיב שהוא יתקשר לברר עם מצרוואה והוסיף כי הוא חושב שמצרוואה נמצא עתה בחו"ל. בחלוף דקה, עדכן עוידה את הסוכן כי מצרוואה **חזר היום לארץ**. סוכם שהסוכן יקנה בעוד מספר ימים קלאצ'ניקוב וכן שתי מחסניות וכדורים (הודעת יום 8.1.20).

ביום 13.1.20 שוחח הסוכן עם עוידה ועודכן כי ניתן להיפגש. בשעה 17:30 נפגש הסוכן עם עוידה בתחנת הדלק בטיבה. הסוכן עלה לרכבו של עוידה והשניים נסעו לביתו של עוידה. בדרך שילם הסוכן לעוידה 1,500 ₪ תמורת הנשק. עוידה אמר לסוכן שגם הפעם יקנה את הנשק ממצרוואה ונקבע מפגש עם מצרוואה, בביתו של עוידה. כשהגיעו לביתו של עוידה עלו השניים לג'יפ שחנה בסמוך. במושב הנהג ישב מצרוואה. הסוכן מסר למצרוואה 53,000 ₪ ומצרוואה מסר לסוכן, באותו מעמד, קלאצ'ניקוב ומחסנית ללא כדורים, אותם מסר הסוכן למפעיליו. ביום 14.1.20 יצר עוידה קשר עם הסוכן ועדכן אותו שמצרוואה קיבל עשרה כלי נשק חדשים. הסוכן אמר שלעת הזו הוא מעוניין לקנות כדורים לנשק וסוכם שירכוש מעוידה 110 כדורים (הודעת יום 15.1.20).

ג. **לגבי העסקה השלישית** מסר הסוכן כי ביום **22.1.20**, יצר קשר עם עוידה ובירר לגבי זמינותו של נשק מסוג M-16. לאחר מספר דקות עדכן עוידה את הסוכן באשר לנשק ומחירו. השניים סיכמו להיפגש, בהמשך אותו יום, בתחנת הדלק והסוכן ביקש מעוידה שיביא את 100 הכדורים עליהם סיכמו בעסקה הקודמת.

עם פגישתם, שעה שנסעו ברכבו של עוידה, אמר עוידה כי יסעו עתה לאסוף את מצרוואה מביתו, שכן הנשק נמצא אצלו. השניים נפגשו עם מצרוואה אך זה הביא עמו כדורים בלבד והסביר שהאדם שהיה אמור למסור לידיו את הנשק התחרט. הסוכן שילם למצרוואה 3,800 ₪ וקיבל ממצרוואה שקית ובה כדורים. השלושה נכנסו לביתו של עוידה במטרה שעוידה ומצרוואה ימצאו מקור אחר ממנו ניתן לרכוש M-16. בשלב מסוים הציג מצרוואה לסוכן תמונת נשק M-16 במכשיר הטלפון הנייד והסוכן אישר שהוא מעוניין בו. מצרוואה יצא וחזר מקץ 10 דקות ובידו שקית עם נשק ומחסנית ובה 9 כדורים. הסוכן מסר לעוידה 64,000 ₪ ולקח את הנשק, המחסנית והכדורים. בהמשך מסר הסוכן את הנשק למפעיליו.

ד. **דו"ח עימות בין הסוכן למשיב** מיום 25.5.20: הסוכן זיהה את המשיב בשמו וציין כי עשה עמו שלוש עסקאות: בביתו של עוידה, בבית המשיב וברכב.

בהקשר זה יש לציין את העולה ממזכר "תדריך הסוכן טרם העימותים" שנכתב על ידי החוקר שאול בש. טרם ביצוע העימות שוחח החוקר עם הסוכן, ידע אותו כי עומד להיערך עימות בינו לבין חשודים עמם אין לו היכרות מוקדמת, והבהיר לו כי מאחר וחלף זמן רב מתחילת הפעלתו ומאחר וביצע עסקאות רבות בנשק וסמים ייתכן ולא יזכור את החשודים או את הקשר שלהם לאירוע מסוים. בנוסף כתב בש: "העימותים נערכו מבלי שהסוכן ידע טרם העימות או בתחילתו את שמות החשודים על מנת שלא לרמוז לסוכן על קשר של החשוד לאירוע מסוים".

2. תמלילי הקלטות הסוכן:

לצורך הקלטת המפגשים הוצמד לסוכן מכשיר הקלטה, ומהלך המפגשים בשלוש העסקאות, אכן נקלט בהקלטות הגוף. עצם המפגשים והתוכן הנשמע בהקלטות אינו שנוי במחלוקת. ההגנה התייחסה בטיעוניה לשני נתונים העולים

משני תמלילי שיחה בין הסוכן לעוידה, בשתי הזדמנויות שונות, ולפיכך יצוינו שני קטעים אלו.

תמליל מפגש ביום 13.01.20: בשלב מסוים בשיחה בין עוידה לסוכן מתנהלת בין השניים "שיחת חולין על הפעם האחרונה שהסוכן בא לטייבה". בהמשך ישיר לשיחה זו, נשמע הסוכן שואל את עוידה: "זה כולם פה מסאורה אה? יש מצב שאני מכיר אותו בילד הזה מהכלא, לא?". עוידה השיב: "לא הוא נשפט פעם על הפרשות האלה ויצא מזה". הסוכן: "יעני לא היה בכלא?" ועוידה השיב בהמשך: "הוא לפני יומיים שוחרר, היה בגין כספת בבית ברעננה" (תמליל תקליטור 41-214934-19, עמ' 5)

תמליל מפגש ביום 26.12.19: בתמליל נוסף המביא שיחה נוספת בין עוידה לסוכן, מבחין עוידה בסמוך לביתו במשיב ישוב במכוניתו. הוא מפנה את תשומת ליבו של הסוכן לכך. על פי המופיע בתמליל שאל הסוכן: "זה הבית של מי?" ועוידה השיב: "שכנים שלנו יא גבר, הנה הבית שלנו פה מאחורה" ובהמשך: "...אמא שלו, אחותו ואשתו בבית שכנים שלנו" (תמליל תקליטור 41-214934-19, עמ' 5).

3. תמלילי האזנות הסתר:

א. עמדת האזנת סתר על המכשיר הנייד של עוידה - מספרה 2019-302897. בהאזנה נקלטו שיחות בין המשיבים לבין עצמם וכן בין עוידה לסוכן. בשיחות השתמשו הדוברים במילות קוד שונות אשר תורגמו והוסברו על ידי הסוכן בהודעותיו, כמילות קוד לנשק.

ב. המשיב זוהה כדובר בשיחות לפי "שיחת עוגן" וכן על פי תדפיס בעלויות רשמי של המשטרה, לפיו המספר הרלוונטי - 052-3636210, המשוך לו, נמצא בבעלותו. בחקירתו נשאל המשיב לגבי מספר זה, והשיב שהוא חושב שזה המספר שלו, בערך שנה (הודעה מיום 25.5.20, עמ' 4, ש' 74-77).

ג. באשר לעסקה הראשונה, כעולה מהתמליל, שוחח הסוכן עם עוידה ביום 26.12.19, בשעה 15:19 והזמין נשק **גדול** - "הגדול, אתה מבין אותי?" (שיחה מס' 11).

שלוש דקות לאחר מכן התקשר עוידה למשיב וביקש ממנו, תוך שימוש במילת קוד: "גג **גדול**" (שיחה מס' 13).

ד. באשר לעסקה השניה, כעולה מתמליל האזנת הסתר, שוחח הסוכן עם עוידה ביום 12.1.20 ובין השניים סוכם, בהמשך לשיחות קודמות, כי הנשק יועבר לסוכן בעוד יום יומיים (שיחה מס' 169).

למחרת, ביום 13.1.20 בשעה 15:51, התקשר עוידה למשיב ואמר לו שהסוכן משגע אותו וביקש "תסדר לו אחד". המשיב ענה לו: "בקרוב" וכן "יש פה, **אבל לא חדשים**" (שיחה מס' 250).

בסמוך לכך, בשעה 16:06, התקשר עוידה לסוכן ואמר לו שיש אחד "... **אבל לא במצב חדש**". השניים מסכמים שעוידה **יבדוק** את הנשק (שיחה מס' 260).

עוידה התקשר למשיב בשעה 16:08 ובירר איתו, תוך שימוש במילות קוד, **מה מצב הנשק**. המשיב הציע לשלוח תמונה ולבסוף הפחית 2000 ממחירו (שיחה מס' 261).

4. טביעת אצבע:

ההגנה הסכימה כאמור על דבר קיומה של טביעת אצבע של המשיב, על הנשק נושא העסקה הראשונה.

5. שהות המשיב בבולגריה:

התביעה טענה לקיומם של מסמכים המאשרים שהייתו של המשיב בבולגריה באופן המתאים לאזכור נסיעה לבולגריה, על ידי המשיב, במהלך העסקה השנייה, וכך בתמליל:

המשיב: "...אני הייתי בחו"ל לפני כמה ימים וחזרתי".

הסוכן: "כן האיל התקשר אלי, איפה היית?".

המשיב: "בבולגריה" (דו"ח תמלול תקליטור 19-52-214934, עמ' 13).

אמנם, המסמכים הנטענים לא הוגשו, אך די בדברי המשיב עצמו לסוכן, יחד עם דברי עוידה שסיפר לסוכן שהמשיב בחו"ל (הודעת הסוכן, 08.01.20).

6. זיהוי קול המשיב כדובר בשיחות:

במהלך חקירתו כפר המשיב בהיותו הדובר בשיחות וטען כי אין זה קולו בהקלטה.

נוכח טענתו זו אמר לו גובה ההודעה, רס"מ איתי קוקס: "אני אומר לך שאפילו אני זיהיתי את הקול שלך בהקלטה" (הודעה מיום 27.5.20, עמ' 5, ש' 100).

ההגנה הגישה מסמך "סימון קלסר חקירה". ברשימה מופיע מסמך מיום 25.5.20, המוגדר כ"לקיחת דוג' קול". בדיקת זיהוי קול לא בוצעה.

7. גרסת המשיב:

המשיב כפר בכל מעורבות שהיא במיוחס לו ואף שמר על זכות השתיקה בחלק ניכר מהשאלות. הרבה להשיב כי "לא נכון לא עשיתי", "לא עשיתי שום דבר". כמו כן שלל פעמים מספר את היותו הדובר בשיחות שהוצגו לו "זה לא אני וזה לא הקול שלי" (הודעה מיום 25.5.20).

בהודעתו הראשונה השיב בשלילה לשאלות: "האם אי פעם החזקת, נשאת או ירית בנשק?", וכן "האם אי פעם מכרת או קנית נשק?" (שם, עמ' 3, ש' 46-49, עמ' 5, ש' 86-88, עמ' 6, ש' 123-124). משהוצגה לו חוות דעת לפיה על הקלאצ'ניקוב שנתפס נמצאה טביעת האצבע שלו, השיב: "הכל שקר שלכם, אין לי מה להגיד" (שם, עמ' 7, ש' 175-177). בהודעתו השניה טען המשיב, כי החוקרים אולי, הם ששמו את טביעת האצבע על הנשק (הודעה מיום 27.5.20, ש' 11-12). לדבריו היה בבולגריה בשנה האחרונה, לפני כ-6 חודשים (הודעה מיום 25.5.20, עמ' 64, ש' 63-64).

דין ומסקנות:

בשלב זה יש לבחון האם יש בראיות שפורטו מעלה, כדי לצלוח את הסף הנדרש לצרכי מעצר עד תום ההליכים, היינו האם הן עומדות במבחן ה"אם נאמין": "אם נאמין לראיות התביעה, האם יהא בהן כדי לחייב את המסקנה שהעורר ביצע את המיוחס לו?" [ראו בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מ"י** (1996) ושורת פסקי דין נוספים בהם בש"פ 1230/20 **פלוני נ' מ"י** (2020) ובש"פ 1597/20 **מ"י נ' מוחמד אבו סעב** (2020)].

השאלה שיש לבחנה, לאור הראיות שפורטו מעלה, הינה האם די בתשתית הראייתית הקיימת כדי לקבוע שהמשיב הוא אותו אדם, העונה לשם "מצראווה", אשר איתו בוצעו שלוש העסקאות.

על פי נוסחת ה"אם נאמין", ברי כי בהינתן אמון בדברי הסוכן, ניתן לומר כי יש בהודעותיו להן מצטרפות ראיות נוספות, כדי להביא להרשעת המשיב.

כפי שעולה מהראיות, ביצע הסוכן את פעילותו הנרחבת, לרבות בעניינו של המשיב, כשלגופו מוצמד מכשיר הקלטה. כפועל יוצא מכך, עדותו מחוזקת ונתמכת בתוצרי ההקלטות, כך ביחס למפגשיו עם המשיבים וכך ביחס לשיחות הטלפון בינו לבין עווידה. הסוכן שיתף פעולה עם מפעיליו ובהיותו מודע, לכל אורך הדרך, כי הוא מצוי תחת הקלטה המתעדת את צעדיו, יש להניח כי יכולתו לחרוג בהודעותיו מתיאור המתרחש אינה פשוטה וקשה להניח שהיה נוקט בדרך זו. ואכן, מעיון בתמלילי הקלטות הגוף עולה כי ההתרחשות שנקלטה בהקלטה תואמת את זו המדווחת על ידי הסוכן, זאת אף בהתחשב בחוסרים בתמליל עקב שמע לקוי.

התשתית הראייתית מקבלת משנה עוצמה, נוכח ממצאי חוות דעת מז"פ לעניין קיומה של טביעת אצבע של המשיב על הנשק מושא העסקה הראשונה, עובדה המשתלבת עם עדות הסוכן לפיה פירק המשיב את הנשק בנוכחותו טרם העבירו לידיו.

כפי שנקבע בשורת החלטות, ממצא שכזה מהווה ראיה בעלת עוצמה גבוהה ביותר לצורך שלב המעצר עד תום ההליכים. תיאוריות חלופיות לענין ראיה זו ימצאו את מקומן בהליך העיקרי [ראו למשל בש"פ 2056/13 **מגדיש זהרי נ' מ"י** (2013), בש"פ **פלוני נ' מ"י** (2011), ולענין מציאות DNA על חפץ נייד ראו גם ע"פ 6928/17 **אסרף נ' מ"י** (2018)].

לכך יש להוסיף את העובדה שהמשיב לא סיפק כל הסבר לממצאים ואף שלל כל קשר לכלי הנשק.

לדברי ההגנה עתה, קיימת אפשרות שנשק זה עבר בידי המשיב בהזדמנות אחרת.

למשיב ניתנה הזדמנות בחקירתו, למסור את גרסתו ולתת הסבר לממצאי טביעת האצבע על הנשק, אך הוא לא סיפק כל הסבר לכך וטען כי זו "הושתלה" על ידי המשטרה. עתה טוענת ההגנה, טענה חדשה שלא הועלתה על ידי המשיב בחקירתו, זו אינה מפורטת ואינה מבוססת על ראיות כלשהן.

לפיכך, יש לראות בקיומה של טביעת האצבע ראיה מוצקה המתווספת למרקם הראייתי בכללותו.

ההגנה טענה כזכור, כי עווידה שיתף את הסוכן בפרטים באשר לעברו הפלילי של מצראווה עמו מתבצעות העסקאות, כמו גם בנוגע למקום מגורי אמו, אחותו ואשתו של אותו מצראווה, אלא שפרטים אלו אינם נכונים, ומשכך המשיב הוא

אינו האדם המעורב בשלוש העסקאות. אציין כי לא הובאו בפני ראיות הגנה המצביעות על מקום מושבן של בנות המשפחה ומשכך לא ניתן בשלב זה לקבל טענה זו. אך לא בזה העיקר: למעשה, לא ניתן לדעת על מי משוחחים השניים ולא ניתן לקבוע כי הם משוחחים על האדם המעורב בעסקאות דווקא. אפשרי, כעולה מהשיחה, ששוחחו על אדם אחר ממשפחת מצראווה הענפה. לאפשרות זו משקל משמעותי, לנוכח אמרת עוידה שהמשתתף בעסקאות חזר לאחרונה לחו"ל - נתון המתאים למשיב; בעוד לגבי אותו מצראווה האחר שעל משפחתו שוחחו, אמר עוידה ששוחחר לאחרונה מהכלא, נתון שכלל לא נקשר במשיב. מכל מקום, נוכח עוצמת הראיות הקיימת בתיק זה כנגד המשיב, אין בכוחם של פרטי-רכילות מסופקים אלה כדי לפגום בתשתית הראייתית שהציגה התביעה.

באשר לטענתו של המשיב כי לא הוא הדובר בהאזנות השונות ואין זה קולו: צודקת ההגנה כי התיק חסר חוות דעת זיהוי קול ולא אוכל להיבנות בעניין זה מזיהוי שבוצע אגב חקירת המשיב, על ידי החוקר בעת גביית הודעתו. אלא, קיימות ראיות הקושרות את המשיב למספר ששויך לו. הטלפון הנייד שויך למשיב, הן על פי תדפיסי בעלות בהן מופיע המשיב כבעל המספר הרלוונטי, והן על פי דבריו הוא בהודעתו, לפיהם הוא חושב שהמספר שייך לו מזה כשנה.

סוף דבר:

לנוכח האמור לעיל, אני קובע כי קיימת תשתית ראייתית שיש בה כדי לבסס, עקרונית, החלטה בדבר מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, י"ט אב תש"פ, 09 אוגוסט 2020, בהיעדר הצדדים.